

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎีของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งบการเงินของบริษัทจะแสดงให้เห็นถึงฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงานที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งกลุ่มผู้ใช้งบการเงิน เช่น นักลงทุน ผู้บริหาร เจ้าหนี้ ลูกค้า และผู้ที่สนใจ จะนำข้อมูลที่ได้มาประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ เช่น การลงทุน การให้กู้ยืมเงิน

อย่างไรก็ตามงบการเงินอาจแสดงข้อมูลที่เพียงพอต่อการตัดสินใจ เนื่องจากตัวเลขที่ปรากฏในงบการเงินอาจทำให้กลุ่มผู้ใช้งบการเงินเกิดความเข้าใจที่เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง ผู้ศึกษาจึงได้ทำการรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณภาพกำไร ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร
2. เทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไร
3. การวิเคราะห์คุณภาพกำไร
4. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณภาพกำไร

1. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพกำไร (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2545)

คุณภาพกำไร (Quality of Earning) เป็นแนวคิดที่เกิดขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1930 โดยมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดการวิเคราะห์ขั้นพื้นฐานที่ต้องการค้นหาว่าหลักทรัพย์ใด เป็นหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงหรือต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง (Intrinsic Value)

มูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ตามแนวคิดนี้จะสามารถตรวจสอบยืนยันได้จากการวิเคราะห์งบการเงินของกิจการอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อค้นหาข้อมูลที่จะบ่งชี้ว่าหลักทรัพย์ที่ซื้อขายกันนี้ การซื้อขายในราคาที่สูงหรือต่ำกว่ามูลค่าตลาดในขณะนั้น

ในสหรัฐอเมริกาแนวคิดคุณภาพกำไรกลายเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในช่วงปลายยุคปี ค.ศ. 1960 และในตอนต้นปี ค.ศ. 1970 หนึ่งในบรรดาผู้สนับสนุนแนวคิดคุณภาพกำไรที่เป็นที่รู้จักกันดีคือ Thornton L. O. Glove ซึ่งได้ทำการตีพิมพ์หนังสือเรื่อง “คุณภาพกำไร” เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ลงทุนเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ของกำไร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการประเมินระดับของความเสี่ยงของตัวเลขกำไรที่แต่ละกิจการจัดทำขึ้น ซึ่งมีผลกระทบต่อ การตัดสินใจลงทุนและการให้กู้ยืมของผู้ลงทุนและเจ้าหนี้ต่อกิจการ

1.1 ความหมายคุณภาพกำไร

คุณภาพกำไร หมายถึง กำไรที่แท้จริง (Real earnings) หรือกำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสดที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแทนสินทรัพย์ที่เสื่อมค่าได้ และเป็นกำไรที่ได้มาจากรายได้ที่เกิดขึ้นเป็นประจำ รวมทั้งกิจกรรมที่มีนัยสำคัญที่ก่อให้เกิดกำไรได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้นในความหมายนี้ กำไรที่มีคุณภาพจึงเป็นจำนวนที่อยู่ระหว่างกำไรสุทธิทางบัญชีกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานหักด้วยรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งหรือรายการพิเศษ(สุทธิจากภาษีเงินได้) ที่รวมอยู่ในการคำนวณกำไร คือ ในการคำนวณที่แท้จริง ผู้วิเคราะห์ควรตัดรายการที่มีเงินสดออกจากการคำนวณ และนำรายการที่แท้จริงทั้งหมดไปกับสินทรัพย์ไม่มีตัวตนและรายการอื่น ๆ ในงวดบัญชีนั้นหักออกจากการคำนวณกำไรที่แท้จริง นอกจากนี้บางกรณีอาจตัดรายการที่กระทบเงินแต่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานซึ่งเป็นรายการที่เกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งหรือรายการพิเศษออกจากการคำนวณกำไรที่แท้จริง

Pearlman กล่าวว่ากำไรที่มีคุณภาพควรเป็นกำไรที่จัดทำขึ้นตามหลักการดังนี้

1. คำนวณขึ้นจากการใช้หลักการบัญชีที่ยึดหลักความระมัดระวัง เช่น การตีราคาสินค้าคงเหลือโดยใช้วิธี LIFO และตัดค่าเสื่อมราคาในอัตราเร่งไม่ช้าจากหลักการบัญชีที่หละหลวม เช่น การตีราคาคงเหลือโดยใช้วิธี FIFO และการคิดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง เป็นต้น
2. เป็นกำไรที่มีความเป็นไปได้สูงที่จะสามารถนำไปจัดสรรในรูปเงินสด ไม่ควรเป็นกำไรที่มีแนวโน้มว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนกลับมาเป็นเงินสดที่จะสามารถไปจัดสรรให้แก่ผู้ถือหุ้นได้
3. เป็นกำไรที่ไม่ว่าจะเป็นกำไรในอดีตหรือกำไรในปัจจุบันจะต้องเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีของกระแสกำไร (Earnings Stream) ในอนาคต
4. เป็นกำไรที่ไม่ผันผวนไปจากเส้นแนวโน้มกำไรในอดีต (Earnings trend line) หรือจากเส้นแนวโน้มกำไรมาโดยตลอด
5. เป็นกำไรที่เกิดจากการประกอบธุรกิจพื้นฐานของกิจการอย่างต่อเนื่อง ไม่ควรเป็นกำไรที่จะไม่เกิดขึ้นอีกหรือเกิดจากกิจกรรมอื่น ๆ ที่นอกเหนือไปจากกิจกรรมขั้นพื้นฐานทางธุรกิจของกิจการ
6. เป็นกำไรที่สะท้อนถึงความระมัดระวังและความเป็นจริง (Prudent, realistic view) ของกิจการในการมองสถานการณ์ที่กิจการประสบอยู่ในปัจจุบันและที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ไม่ควรเป็นกำไรที่ไม่สะท้อนความเป็นจริงทางเศรษฐกิจและเกิดจากหลักการบัญชีที่เกิดจากการมองอนาคตในแง่ดีมากเกินไป
7. เป็นกำไรที่เมื่อผู้วิเคราะห์ได้พิจารณาข้อมูลควบคู่กันไปพบว่าไม่มีการปกปิดซ่อนเร้นสิ่งผิดปกติใด ๆ ที่อาจเป็นไปได้ เช่น การตัดจำหน่ายสินทรัพย์ไม่มีตัวตนเป็นค่าใช้จ่ายทันทีในงวด

ที่เกิดขึ้น ไม่ควรเป็นกำไรที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแสดงสินทรัพย์ที่ในราคาที่สูงเกินไปกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน

8. เป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินงานอย่างแท้จริง ไม่ควรเป็นกำไรที่เกิดจากการทำธุรกรรมทางการเงินที่เป็นที่น่าสงสัยหรือธุรกรรมทางการเงินที่ทำพรั้งหรือซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นในกิจการตามมา

9. เป็นกำไรที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจภายในประเทศไม่ควรได้มาจากการดำเนินงานในต่างประเทศเป็นหลัก

10. เป็นกำไรที่สามารถเข้าใจได้โดยง่ายไม่ควรเป็นที่จะต้องศึกษาจากหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ตามมาหลาย ๆ หน้า ซึ่งจะมีแต่เฉพาะผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาเอกทางการบัญชีและภาษาศาสตร์ร่วมกันเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจได้

2. เทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไร (วรศักดิ์ ทูมมานนท์, 2545)

แนวคิดคุณภาพกำไรเกิดจากความจำเป็นที่ผู้วิเคราะห์จะต้องเปรียบเทียบกำไรของแต่ละกิจการและตระหนักถึงความมีคุณภาพกำไรของแต่ละกิจการ เมื่อมีการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ในการวัดคุณภาพกำไร ผู้วิเคราะห์ไม่ควรพิจารณาเฉพาะตัวเลขในงบกำไรขาดทุนเท่านั้น แต่ควรให้ความสำคัญโครงสร้างทางการเงิน สภาพคล่องทางการเงิน ความพร้อมของแหล่งเงินทุน ตลอดจนโครงสร้างค่าใช้จ่ายดำเนินงานของกิจการด้วย การวิเคราะห์คุณภาพทำขึ้นเพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือของงบการเงิน ตลอดจนประเมินงบการเงินนั้นได้มีการตกแต่งตัวเลขในงบการเงินหรือไม่ เพื่อป้องกันการตัดสินใจลงทุนอย่างผิดพลาดในกิจการที่มีการตกแต่งตัวเลขและข้อมูล เทคนิควิเคราะห์คุณภาพกำไรที่เป็นที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน มีดังนี้

2.1 การประเมินผลกระทบของนโยบายบัญชีที่กิจการใช้อยู่ที่มีผลต่อคุณภาพกำไร

(Evaluation of Accounting Policy affect to Quality of Earning)

2.2 ประเมินฝ่ายบริหาร (Management Appraisal)

2.3 วัดความแปรปรวนและความเสี่ยง (Standard Deviation and Risk Measurement)

2.4 ใช้อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสด

2.1 การประเมินผลกระทบของนโยบายบัญชีที่กิจการใช้อยู่ที่มีผลต่อคุณภาพกำไร

(Evaluation of Accounting Policy affect to Quality of Earning)

การประเมินผลกระทบของนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้อยู่ที่มีต่อคุณภาพกำไรมาเป็นตัววัด โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการวัดนั้นจะดูจากลักษณะของนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้อยู่ และประเมินออกมาเป็น 3 ค่าด้วยกันคือค่าที่เป็นทางบวกแสดงให้เห็นถึงนโยบายบัญชีที่กิจการที่ดี และปรากฏให้เห็น แต่ถ้าเป็นทางลบจะเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นลักษณะของนโยบายการบัญชีที่ส่งผลให้คุณภาพกำไรด้อยลง แต่ถ้าเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินผลกระทบของนโยบายการบัญชีแล้วไม่ปรากฏว่ากิจการได้ปฏิบัติหรือใช้เกณฑ์นั้นๆ อยู่ก็จะประเมินว่าไม่ปรากฏแทน การประเมินผลกระทบของนโยบายการบัญชีที่มีต่อคุณภาพกำไรดังนี้

ตารางที่ 1 ผลกระทบของนโยบายการบัญชีที่มีผลต่อคุณภาพกำไร

ลักษณะของนโยบายการบัญชี	ผลกระทบที่มีต่อคุณภาพกำไร
1. หละหลวม (Liberal)	ทางลบ
2. ระมัดระวังมากเกินไป (Ultraconservative)	ทางลบ
3. สะท้อนความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ	ทางบวก
4. ค่าต่าง ๆ ที่ประมาณขึ้นต่างไปจากค่าที่แท้จริงอย่างมีสาระสำคัญ	ทางลบ
5. นโยบายการบัญชีของกิจการแตกต่างไปจากนโยบายการบัญชีที่ใช้อยู่ในอุตสาหกรรมนั้น	ทางลบ
6. การตั้งค่าใช้จ่ายที่โอกาสที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกิจการในอนาคตมีน้อยมากเป็นค่าใช้จ่ายรอการตัดบัญชี	ทางลบ
7. การเปลี่ยนแปลงทางบัญชีเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการบัญชีที่ทางการกำหนดหรือทางการเสนอแนะ	ทางบวก
8. การเปลี่ยนแปลงทางบัญชีที่ขาดเหตุผลสนับสนุนทั้งนี้เพื่อได้พิจารณาจากข้อเท็จจริงรอบด้าน	ทางลบ
9. การเปลี่ยนแปลงทางบัญชีที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง	ทางลบ
10. การเกลี่ยรายได้ (Income Smoothing)	ทางลบ
11. กำไรที่ได้มาจากการขายรายได้ในอนาคตเข้ามาเป็นรายได้ในปัจจุบันหรือการนำรายได้ของงวดก่อนมารับรู้เป็นรายได้ในปัจจุบัน	ทางลบ
12. กำไรสุทธิไม่สัมพันธ์ไปทางเดียวกันกับค่าขาย	ทางลบ

13. รับรู้รายได้ก่อนการให้บริการที่มีนัยสำคัญจะเสร็จสิ้น	ทางลบ
14. ชะลอการรับรู้รายได้ออกไปโดยขาดเหตุผล	ทางลบ
15. ในงวดปัจจุบันมีการโอนกลับกำไรที่ได้รับรู้ไปแล้วในงวดก่อน	ทางลบ
16. ในงวดปัจจุบันมีการโอนกลับรายการตัดจำหน่ายสินทรัพย์ งวดก่อน	ทางลบ
17. ตั้งค่าใช้จ่ายค้างจ่ายไว้ต่ำเกินไป	ทางลบ
18. ตั้งค่าใช้จ่ายค้างจ่ายไว้สูงเกินไป	ทางลบ
19. ในงวดปัจจุบันมีการตั้งสำรองค่าใช้จ่ายหรือขาดทุนที่จะเกิดขึ้น ในอนาคตที่มีนัยสำคัญอันเป็นผลมาจากการขาดความระมัดระวัง ในการตั้งสำรองอย่างเพียงพอในงวดที่ผ่านมา	ทางลบ
20. การล้างบาง (Taking a Financial Bath) โดยการตัดจำหน่าย สินทรัพย์เป็นค่าใช้จ่ายครั้งใหญ่ภายหลังจากที่ผู้บริหารชุดใหม่ ทำการครอบงำกิจการ	ทางลบ

ที่มา: ดร.วรศักดิ์ ทูมมานนท์. คุณรู้จัก Creative Accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?(กรุงเทพฯ: ไอโอนิค อินเทอร์เน็ต รีซอสเซต,2545.)หน้า 124-125

2.2 การประเมินฝ่ายบริหาร (Management Appraisal)

การวิเคราะห์ระดับความระมัดระวังของกิจการในการจัดทำตัวเลขกำไร รายการตรวจสอบแต่ละรายการจะมีคะแนนสำหรับการใช้นโยบายการบัญชีที่ไม่เหมาะสมในแต่ละเรื่องไว้ในระดับที่แตกต่างกันไป โดยคะแนนลงโทษจะพิจารณาตัดจากแต่ละนโยบายการบัญชีที่ผู้วิเคราะห์พิจารณาแล้วเห็นว่าหละหลวมเกินไป ยิ่งกิจการสะสมคะแนนลงโทษไว้มากเท่าไร คุณภาพกำไรของกิจการก็ยิ่งลดต่ำลงเท่านั้น รายการตรวจสอบคุณภาพกำไรดังนี้

ตารางที่ 2 รายการตรวจสอบคุณภาพกำไร

คุณลักษณะของกำไรที่ไม่มีคุณภาพ	คะแนนลงโทษ
1. การตัดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง Investment tax	-1
2. Credit ที่คำนวณขึ้นโดยใช้วิธี Flow through	-1
3. การตั้งสิทธิบัตรเป็นค่าใช้จ่ายรอการตัดบัญชี	-2
4. การใช้วิธีต้นทุนเต็ม (Full cost accounting) ในธุรกิจน้ำมัน	-5
5. การตั้งค่าใช้จ่ายก่อนเริ่มดำเนินงานเป็นค่าใช้จ่ายรอตัดบัญชี	-1
6. การตั้งสำรองเพื่อผลขาดทุนไว้ต่ำกว่าผลขาดทุนที่ควรจะได้บันทึกไว้ในทาง	-1

บัญชี	
7. การตัดจำหน่ายค่าใช้จ่ายรอการตัดบัญชีโดยใช้ระยะเวลาที่ยาวเกินไป	-1
8. การตัดค่าเสื่อมราคาโดยอิงอายุการใช้งานกับอายุจริง (Physical life) ซึ่งยาวกว่าอายุที่จะให้ประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจแก่กิจการ (Economic life)	-1
9. จำนวนเงินจ่ายขาดในหนี้สินเงินบ้านานู (ส่วนเกินของหนี้สินเงินบ้านานูที่เกินกว่าราคายุติธรรมของทรัพย์สินในโครงการบ้านานู)	
จำนวนเงินจ่ายขาดเทียบเท่ากับ 1/2 ปี	-1
จำนวนเงินจ่ายขาดเทียบเท่ากับ 1 ปี	-2
จำนวนเงินจ่ายขาดเทียบเท่ากับ 2 ปี	-3
10. การรับรู้รายได้จากสัญญาก่อนการชำระเงินจะเสร็จสิ้น	-3
11. การรับรู้รายได้จากงานที่ทำเสร็จเพียงบางส่วน	-1
12. การจัดจำแนกลูกหนี้ระยะยาวเป็นสินทรัพย์หมุนเวียน	-2
13. การตั้งค่าใช้จ่ายทางการตลาดเป็นค่าใช้จ่ายรอการตัดบัญชี	-1
14. การจัดจำแนกที่ดินรอการพัฒนาไว้เป็นสินทรัพย์หมุนเวียน	-3
15. ไม่ได้ตัดจำหน่ายค่าความนิยมที่บันทึกไว้	-1
16. การตีราคาสินค้าคงเหลือโดยใช้วิธี FIFO	-1
17. ไม่ได้ใช้สำนักงานสอบบัญชีในกลุ่ม Big Six	-1
18. การรวมกำไรจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายได้จากการดำเนินงานปกติ	1
19. การจัดสรรต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าสู่งานที่ได้มีการยกเลิกการดำเนินงานมากเกินไป	-1
20. สมควรได้รับคะแนนลงโทษในประเด็นอื่น ๆ	-5

ที่มา: ดร.วรศักดิ์ ทุมมานนท์. คุณรู้จัก Creative Accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?(กรุงเทพฯ: ไอ โอนิก อินเทอร์เน็ต รีซอสเซส, 2545.) หน้า 126-127

2.3 วัดความแปรปรวนและความเสี่ยง (Standard Deviation and Risk Measurement)

คุณภาพกำไรอาจวัดได้จากความผันผวนของกำไรไปจากเส้นแนวโน้มกำไรในช่วงที่ผ่านมา เนื่องจากความผันผวนของกำไรที่น้อยกว่าจะเป็นตัวบ่งบอกว่าหลักทรัพย์นั้นมีความเสี่ยงต่อการลงทุนน้อยกว่า ความผันผวนของกำไรที่น้อยกว่าจึงตามมาด้วยกำไรที่มีคุณภาพสูงกว่า ตัววัดในเชิงสถิติที่นำมาใช้ในการวัดความแปรปรวนและความเสี่ยงได้แก่

1. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นตัวบ่งบอกค่าไรรที่นำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีความผันผวนไปจากค่าเฉลี่ยของการกระจายตัวเลขค่าไรรเพียงใด

$$S = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{X})^2}{N}}$$

โดยที่ S = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = ค่าไรรที่ประกาศในปีที่

\bar{X} = ค่าไรรถัวเฉลี่ย

N = จำนวนปี

ยิ่งค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าไรรสูงเท่าไรความมีเสถียรภาพของค่าไรรของกิจการก็ลดน้อยลงเท่านั้น ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง แสดงว่าค่าไรรมีคุณภาพต่ำ

2. สัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน

สัมประสิทธิ์ของความแปรปรวนจะเป็นตัวบ่งบอกของการกระจายค่าไรรสัมพัทธ์ กล่าวคือตัววัดอัตราร้อยละของความเบี่ยงเบนมาตรฐานเมื่อเทียบกับค่าไรรเฉลี่ย เนื่องจากในบางสถานการณ์การพิจารณาเฉพาะค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเพียงอย่างเดียวอาจก่อให้เกิดการหลงผิด เช่น ในกรณีที่การกระจายความน่าจะเป็นของตัวเลขค่าไรรของสองกิจการที่นำมาเปรียบเทียบมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากัน แต่มีค่าเฉลี่ยของค่าไรรแตกต่างกัน ไม่ได้หมายความว่าค่าไรรนั้นจะมีคุณภาพเสมอไป ในกรณีที่ผู้วิเคราะห์ควรคำนวณสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนซึ่งจะช่วยให้สามารถแยกความแตกต่างของควมมีคุณภาพค่าไรรของสองกิจการที่นำมาเปรียบเทียบ

$$V = \frac{S}{\bar{X}}$$

โดยที่ V = สัมประสิทธิ์ของความแปรปรวน

S = ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

\bar{X} = ค่าไรรถัวเฉลี่ย

สัมประสิทธิ์ของความแปรปรวนนำมาใช้ในการประเมินความไม่มีเสถียรภาพของค่าไรรของแต่ละกิจการที่นำมาเปรียบเทียบกัน ยิ่งสัมประสิทธิ์ของความแปรปรวนของกิจการยิ่งมีมากขึ้นเท่าใดกระแสค่าไรรของกิจการก็ยิ่งมีความเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้นและถือว่าเป็นค่าไรรที่ด้อยคุณภาพ

2.4 การใช้อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสด

การวัดคุณภาพกำไรโดยใช้อัตราส่วนทางการเงินจากงบกระแสเงินสด เนื่องจากกำไรที่คำนวณขึ้นตามเกณฑ์คงค้างกับกระแสเงินสดจากการดำเนินงานไม่สัมพันธ์ไปในทางเดียว อัตราส่วนจากงบกระแสเงินสดเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยจัดการบิดเบือนอันเกิดขึ้นจากการใช้นโยบายการบัญชีที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. อัตราส่วนความเพียงพอของกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Cash Flow Adequacy)

$$= \frac{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}}{\text{เงินลงทุนในสินทรัพย์ถาวร + สินค้าคงเหลือที่เพิ่มขึ้น + เงินปันผลจ่าย + การจ่ายชำระคืนหนี้สิน}}$$

เป็นการวัดความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปชำระคืนหนี้สิน นำไปลงทุนกลับไปสินทรัพย์และนำไปจ่ายเงินปันผล อัตราส่วนที่เกิน 1 ติดต่อกันหลาย ๆ งวดเป็นตัวบ่งบอกความสามารถของกิจการในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่เพียงพอต่อรายจ่ายหรือภาระผูกพัน

2. อัตราส่วนกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน (Operating Cash Index)

$$= \frac{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}}{\text{กำไรสุทธิ}}$$

ดัชนีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานจะเป็นตัวบ่งบอกว่าหากกิจการที่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานในจำนวนที่สูงพอๆ กับกำไรที่ทำมาหาได้จะมีความเป็นไปได้ว่ากำไรนั้นจะเกิดจากการดำเนินงานอย่างแท้จริง (ไม่ได้มาจากการทำวิศวกรรมทางการเงิน) ถือเป็นกำไรที่มีคุณภาพ แต่หากกระแสเงินสดจากการดำเนินงานมีเครื่องหมายติดลบต่อกันหลายปีในขณะที่กำไรมีเครื่องหมายเป็นบวกหรือกำไรสุทธิทางบัญชีสูงเกินกว่ากระแสเงินสดอาจแสดงได้ว่ากำไรนั้นด้อยคุณภาพ

3. อัตราส่วนผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสด (Depreciation / Amortization Impact Ratio)

$$= \frac{\text{ค่าเสื่อมราคา}}{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน}}$$

อัตราผลกระทบของค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายที่มีต่อกระแสเงินสดจะเป็นตัวบ่งบอกอัตราร้อยละของกระแสเงินสดที่ได้มาจากการบวกกลับค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัด

จำหน่ายกลับไปที่ตัวเลขกำไร ซึ่งการดำเนินงานของกิจการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพหากค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายตัดจำหน่ายมีผลกระทบต่อกระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

4. อัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Interest coverage ratio)

$$= \frac{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้}}{\text{ดอกเบี้ยจ่ายเป็นเงินสดระหว่างปี}}$$

เป็นอัตราส่วนความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย แสดงอัตราส่วนในการจัดหาเงินจากกิจกรรมดำเนินงานว่ามีความสามารถในการจัดหาเงินมาชำระดอกเบี้ยได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ อัตราส่วนที่มีค่ามากกว่า 1 และยิ่งอัตราส่วนมีค่าบวกมากแสดงว่ามีความสามารถในการชำระหนี้ และมีสภาพคล่องสูง

5. อัตราส่วนคุณภาพกำไร (Quality of Earning)

$$= \frac{\text{กระแสเงินสดจากการดำเนินงานก่อนหักดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้}}{\text{กำไรก่อนหักดอกเบี้ยจ่าย ภาษี และค่าเสื่อมราคา}}$$

อัตราส่วนคุณภาพกำไรเป็นอัตราส่วนที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างกระแสเงินสดจากการดำเนินงานกับกำไรที่ได้รายงานในงบกำไรขาดทุน หากผลการวิเคราะห์อัตราส่วนคุณภาพกำไรบ่งชี้ว่ากระแสเงินสดจากการดำเนินงานมีความแตกต่างจากกำไรอย่างเห็นได้ชัด เช่น อัตราส่วนคุณภาพกำไรเป็นลบ ก็จะเป็นสัญญาณเตือนภัยให้กับผู้วิเคราะห์ที่ต้องค้นหาสาเหตุของความผิดปกติที่อาจเกิดขึ้น เช่น พยายามหลบเลี่ยงการตัดค่าเสื่อมราคา ตั้งפקค่าใช้จ่าย ตั้งต้นทุนบางรายการไว้เป็นค่าใช้จ่ายรอดักบัญชีในอนาคต วิธีการดังกล่าวทำให้กำไรสุทธิสูงขึ้นแต่ไม่ทำให้กระแสเงินสดจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้น กำไรที่เกิดขึ้นก็จะเป็นกำไรที่ไม่มีคุณภาพ

Schroeder อธิบายเทคนิคที่ผู้วิเคราะห์สามารถนำมาใช้ในการวัดคุณภาพกำไรมีดังนี้

1. เปรียบเทียบระหว่างหลักการบัญชีที่กิจการใช้อยู่กับหลักการบัญชีที่ธุรกิจอยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ใช้อยู่ และที่ใช้อยู่ในกิจการคู่แข่งกัน เพื่อพิจารณาว่าหลักการบัญชีที่ใช้อยู่ทำให้กำไรสูงเกินความเป็นจริงหรือไม่

2. ทบทวนการเปลี่ยนแปลงหลักการบัญชีและการเปลี่ยนแปลงในประมาณการต่างๆ ในงวดบัญชีที่ผ่านมาเพื่อพิจารณาว่ากำไรในงวดที่ผ่านมาสูงเกินไปหรือไม่

3. พิจารณาว่ากิจการชะลอค่าใช้จ่ายที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารออกไปในงวดหน้าบ้างหรือไม่ เช่น ค่าโฆษณาโดยเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายประเภทเดียวกันกับงวดบัญชีที่ผ่านมา

4. ประเมินว่าค่าใช้จ่ายบางรายการ เช่น ค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการรับประกันซ่อมฟรี มีการแสดงไว้ในงบกำไรขาดทุนหรือไม่

5. ทาราคาเปลี่ยนแปลงแทนของสินค้าคงเหลือและสินทรัพย์อื่น ๆ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาว่ากิจการสามารถก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานได้เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงแทนสินทรัพย์เหล่านั้นหรือไม่

6. ทบทวนหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อพิจารณาว่ากิจการมีผลขาดทุนอันอาจจะเกิดขึ้นหรือไม่ที่จะทำให้กำไรและกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการลดลง

7. ทบทวนความสัมพันธ์ระหว่างยอดขายกับบัญชีลูกหนี้การค้าเพื่อพิจารณาว่าบัญชีลูกหนี้การค้าเติบโตเร็วกว่ายอดขายหรือไม่

8. ทบทวนค่าเฉลี่ยของประธานกรรมการบริษัทและบทวิเคราะห์ผลการดำเนินงานและฐานะการเงินตามที่ปรากฏในรายงานประจำปีที่ผ่านมา ตลอดจนทบทวนรายงานของผู้สอบบัญชีเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีต่อกิจการในอนาคตและระบุประเด็นปัญหาทางบัญชีที่สำคัญ ๆ

3. การวิเคราะห์คุณภาพกำไร

คุณภาพกำไรเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ลงทุนมองว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรสูงย่อมมีความเสี่ยงน้อยกว่ากิจการที่มีคุณภาพกำไรต่ำ เนื่องจากกิจการเหล่านี้จะจัดทำตัวเลขกำไรโดยใช้นโยบายบัญชีที่ยืดหลักความระมัดระวัง โดยจากเทคนิคการวิเคราะห์คุณภาพกำไรที่กล่าวมาทำการวิเคราะห์หาคุณภาพกำไร เพื่อพิจารณาได้ว่างบการเงินของกิจการสะท้อนถึงสาระสำคัญทางเศรษฐกิจของการดำเนินงานอย่างเพียงพอหรือไม่ ดังนี้

วรัทกิติ ทูมมานนท์ (2543) คุณภาพกำไรอาจวัดจากความมีเสถียรภาพโดยรวม ของกำไรที่เกิดขึ้น นั่นคือกำไรที่มีคุณภาพจะสะท้อนให้เห็นในแง่ของกำไรที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

Beaver and Dukes (1972) บ่งชี้ว่าอัตราส่วนราคาหุ้นต่อกำไร (P/E Ratio) ของแต่ละกิจการจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับวิธีการคิดค่าเสื่อมราคาที่กิจการเลือกใช้ กล่าวคือกิจการที่คำนวณค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรง (แนวโน้มทำให้กำไรสูง) จะมีค่า P/E Ratio ต่ำกว่ากิจการที่คำนวณค่าเสื่อมราคาวิธีอัตราเร่ง เนื่องจากตลาดจะมองกิจการที่คำนวณค่าเสื่อมราคาวิธีเส้นตรงว่ากำลังพยายามที่จะสร้างกำไรให้สูงโดยตัดค่าเสื่อมราคาแบบค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งส่งผลให้กำไรของกิจการมีคุณภาพที่ต่ำกว่าคุณภาพกำไรของกิจการที่ใช้วิธีอัตราเร่ง ผลจากการนี้ทำให้ตลาดจึงจำเป็นต้องนำปัจจัยนี้เข้ามาประกอบการคิดลดกำไรในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของกิจการ การมองคุณภาพกำไรกลับมาในลักษณะนี้อาจส่งผลกระทบต่อผู้ที่อยู่ร่วมในตลาดในแง่ของการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์อันเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของผลกำไร โดยการตัดค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรง กล่าวคือตลาด

จะมองว่าการคำนวณค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีเส้นตรงเป็นสัญญาณบ่งชี้ว่ากิจการคงไม่สามารถแบกรับค่าเสื่อมราคาที่เกิดจากการตัดจำหน่ายที่รวดเร็วโดยการใช้วิธีอัตราเร่งได้ ในทางตรงกันข้าม กิจการที่คำนวณค่าเสื่อมราคาโดยใช้วิธีอัตราเร่งจึงเท่ากับเป็นการส่งสัญญาณว่าฐานะการเงินของกิจการยังแข็งแกร่ง

White et al. (1998) ได้อธิบายถึงสิ่งบ่งชี้ว่ากำไรของบริษัทเป็นกำไรที่มีคุณภาพหรือไม่ จากความระมัดระวังที่อยู่เบื้องหลังการจัดทำตัวเลขกำไรของบริษัท ได้แก่

1. วิธีการรับรู้รายได้ที่ยืดหลักความระมัดระวัง
2. ติราคาสินค้าคงเหลือโดยใช้วิธี LIFO (ในช่วงเวลาที่สินค้ามีราคาสูงขึ้น)
3. ตั้งสำรองเผื่อหนี้สูญไว้เป็นจำนวนมากพอสมควรเมื่อเทียบกับยอดลูกหนี้ที่มีอยู่และผลขาดทุนจากหนี้สูญในอดีต
4. ใช้อัตราเร่งในการตัดค่าเสื่อมราคาและอายุใช้งานที่สั้นกว่าความเป็นจริง
5. ตัดจำหน่ายค่าความนิยมที่เกิดขึ้นจากการรวมกิจการและสินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น ๆ ด้วยระยะเวลาที่สั้นที่สุด
6. ตั้งค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น ๆ เป็นต้นทุนของสินทรัพย์ให้น้อยที่สุด
7. ตั้งค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ Computer software เป็นค่าใช้จ่ายรอการตัดบัญชีให้น้อยที่สุด
8. ตัดค่าใช้จ่ายก่อนเริ่มดำเนินงานเป็นค่าใช้จ่ายในงวดที่เกิดขึ้น
9. รับรู้รายได้จากการรับเหมาก่อสร้างเมื่องานเสร็จสิ้น
10. ใช้สมมติฐานที่ยืดหลักความระมัดระวังในการจัดทำตัวเลขต่างๆ เกี่ยวกับแผนการสวัสดิการสำหรับพนักงาน
11. ตั้งสำรองเพื่อผลขาดทุนอันเกิดจากคดีข้อพิพาทต่าง ๆ และผลขาดทุนอันอาจเกิดขึ้นอื่น ๆ ไว้อย่างเพียงพอ
12. ใช้เทคนิคในการทำรายการจัดหาเงินนอกงบดุลให้น้อยที่สุด
13. ปราศจากกำไรที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นประจำ เช่น กำไรจากการขายสินทรัพย์ กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน กำไรจากการไถ่คืนหุ้นก่อนกำหนด เป็นต้น
14. ปราศจากรายได้ที่ไม่เป็นตัวเงินสด เช่น กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง
15. เปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนและเพียงพอ

4. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณภาพกำไร

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณภาพกำไรพบประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

บุษบา ว่องพรรณงาม (2542) การหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกำไรกับขนาดของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์คุณภาพกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทย เพื่อศึกษาคุณภาพกำไรของธนาคารพาณิชย์ไทยในภาพรวม และรายมิติใน 5 ด้าน คือ ด้านอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น ถัวเฉลี่ย อัตราการเติบโตของเงินปันผลจ่าย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น ข้อมูลที่นำมาศึกษาเป็นข้อมูลทศวรรษ เป็นงบการเงินจากการดำเนินงานของธนาคาร 11 แห่งในช่วงปี พ.ศ. 2537 – 2541 และแบ่งกลุ่มธนาคารเป็น 3 กลุ่ม ตามขนาดของสินทรัพย์ คือ กลุ่มขนาดใหญ่ ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์ (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) กลุ่มธนาคารขนาดกลาง ได้แก่ ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารนครหลวง จำกัด (มหาชน) ธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน) ธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยทนุ จำกัด (มหาชน) และกลุ่มธนาคารขนาดเล็ก ได้แก่ ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สูตรคำนวณทางการบัญชี ค่าเฉลี่ยวิเคราะห์ แนวโน้มคุณภาพกำไรในแต่ละด้านด้วยเส้นกราฟ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน

จากผลการศึกษาพบว่าคุณภาพกำไรโดยภาพรวม ก่อนภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยธนาคารที่มีคุณภาพกำไรดีใน 3 อันดับแรก คือ ธนาคารนครธน จำกัด ธนาคารเอเชีย จำกัด และธนาคารศรีนคร จำกัด สำหรับค่าเฉลี่ยดัชนีคุณภาพกำไรภาพรวม หลังภาวะเศรษฐกิจถดถอย โดยธนาคารที่มีคุณภาพกำไรดีใน 3 อันดับแรก คือ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด และธนาคารทหารไทย จำกัด นอกจากนี้กลุ่มธนาคารขนาดใหญ่มีคุณภาพกำไรในด้านอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นดีกว่ากลุ่มธนาคารขนาดกลางและเล็ก ขณะที่กลุ่มธนาคารขนาดเล็กมีคุณภาพกำไรในด้านอัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น ถัวเฉลี่ย อัตราการเติบโตของเงินปันผล และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราเติบโตกำไรต่อหุ้นดีกว่ากลุ่มธนาคารขนาดใหญ่และกลาง รวมถึงการจัดอันดับคุณภาพกำไรในแต่ละด้าน พบว่า ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มีอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น และอัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น ถัวเฉลี่ยจัดอยู่ในอันดับที่ 1 ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน) มีอัตราการเติบโตของเงินปันผลจ่ายจัดอยู่ในอันดับ 1 และธนาคารเอเชีย จำกัด (มหาชน)

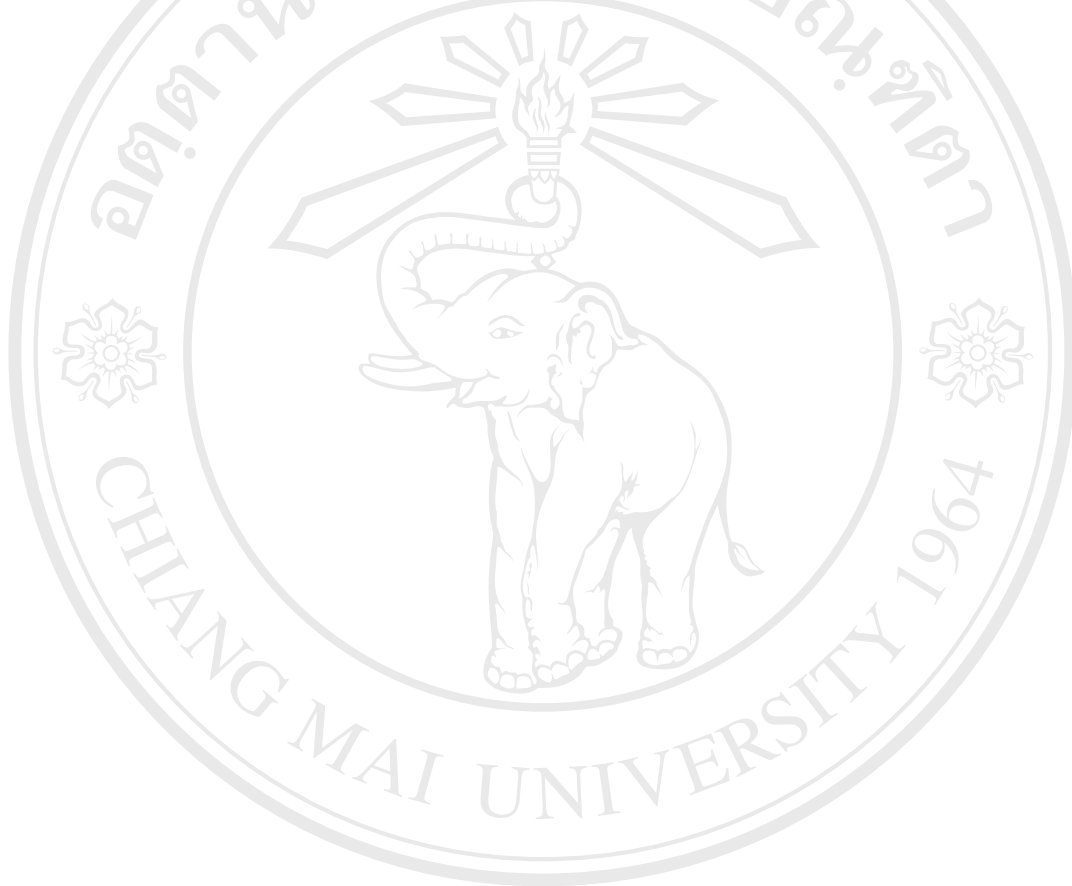
มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น จัดอยู่ในอันดับที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า ขนาดของธนาคารไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพกำไรในภาพรวม แต่มีความสัมพันธ์กับอัตราการเติบโตของเงินปันผลจ่าย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานของอัตราการเติบโตของกำไรต่อหุ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5

ไพบูลย์ รอบคอบ (2546) การวิเคราะห์คุณภาพกำไรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาการวิเคราะห์คุณภาพกำไร ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาจากรายงานของผู้สอบบัญชี งบการเงิน และหมายเหตุประกอบงบการเงิน ของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่า ระหว่างปี 2544 - 2545 จากหมายเหตุประกอบงบการเงินที่นำเสนอต่อผู้บริหาร ผู้ถือหุ้น บุคคล และองค์กรภายนอก มีผลประกอบการที่มีแนวโน้มดีขึ้นเป็นลำดับ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงชื่อเสียงและความเชื่อมั่นให้แก่เจ้าหนี้ และลูกค้าที่ต้องการซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหุ้นของธุรกิจ รวมทั้งแสดงให้เห็นภาพของฐานะทางการเงิน ผลการดำเนินงาน และข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการบริหารงานของกิจการ เพื่อระดมทุนจากผู้ถือหุ้น และนักลงทุนทั่วไป

จากการศึกษาคุณภาพกำไรของธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ พบว่าส่วนใหญ่มีแนวโน้มที่ดี และเป็นคุณภาพกำไรที่แท้จริง และมาจากการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งพบว่าบริษัทขนาดใหญ่จะมีคุณภาพกำไรที่ดีกว่าบริษัทขนาดเล็ก นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการก่อให้เกิดกระแสเงินสดจากการดำเนินงานที่จะสามารถนำไปชำระหนี้สิน นำไปลงทุนกลับไปในตลาดหลักทรัพย์ หรือนำไปจ่ายเงินปันผลได้ดีกว่าบริษัทขนาดเล็ก ความแปรปรวนของความเสี่ยงน้อยกว่าบริษัทขนาดเล็ก บริษัทขนาดใหญ่ยังมีความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ ความสามารถในการลงทุนต่อ และความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยได้ดีกว่าบริษัทขนาดเล็ก แต่ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีบริษัทขนาดเล็ก ดำเนินนโยบายทางการเงินที่รัดกุมมากกว่าบริษัทใหญ่

ภคินี อริยะ (2547) การศึกษาการตกแต่งงบการเงินที่มีผลกระทบต่อคุณภาพกำไร กรณีศึกษากลุ่มสถาบันการเงินที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยศึกษาจากการวิเคราะห์ข้อมูลงบการเงินระยะเวลา 3 ปี ตั้งแต่ปี 2544 - 2546 ของกลุ่มเงินทุน เงินทุนหลักทรัพย์และธนาคารพาณิชย์กลุ่มละ 1 บริษัท หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการตกแต่งงบการเงินที่มีผลต่อคุณภาพกำไร คือ พิจารณาความถูกต้องของการแสดงมูลค่าจากงบการเงินในส่วน of รายงานของผู้สอบบัญชีรับอนุญาต งบดุล งบกำไรขาดทุน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสด และหมายเหตุประกอบงบการเงิน และประเมินผลกระทบของนโยบายบัญชีที่กิจการใช้อยู่ที่มีผลต่อคุณภาพกำไร ใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน และวัดค่าความแปรปรวนและความเสี่ยง

จากการศึกษาพบว่าการตกแต่งงบการเงินของกลุ่มสถาบันการเงินที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีผลกระทบต่อคุณภาพกำไร โดยทำให้กำไรที่นำเสนอผ่านทางงบการเงินเป็นกำไรที่ไม่สามารถแสดงฐานะที่แท้จริงทางเศรษฐกิจ และไม่เพียงพอต่อการนำมาเป็นข้อมูลเพื่อการตัดสินใจในการลงทุน และไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่ายเพื่อการนำไปชำระหนี้หรือนำไปลงทุนต่อได้ เนื่องจากกิจการขาดสภาพคล่องทางการเงิน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved